

за тѣхъ, че "иматъ ревность за Бога, но 3 не по право разумѣніе. Понеже Божій-
такъ правдѣ като не разумѣватъ и "свої-
такъ си правдѣ като искать да въстано-
вятъ, не ся покорихъ на Божій-такъ прав-
дѣ. Понеже Христосъ е "съвршението
на законъ-тъ за оправданіе на всякого
5 който вѣрува. Защото Моисей пише за
правдѣ-такъ която е отъ законъ-тъ, и казува:
6 "Человѣкъ който прави тѣзи заповѣди,
7 чрѣзъ тѣхъ ще бѫде живъ." А правда-та
којто е отъ вѣръ казува така: "Да не
речешъ въ сърдце-то си: Кой ще възлѣзе
на небе-то?" сирѣчъ да низведе Христа;
8 "Или, кой ще слѣзе въ безднѣ-тъ?" сирѣчъ
да възведе Христа отъ мъртви-тъ. Но що
казува писаніе-то? "Слово-то е близу до
тебѣ, въ уста-ти, и въ сърдце-то ти:"
9 сирѣчъ слово-то на вѣрѣ-такъ којто про-
повѣдува; "Ако исповѣдашъ съ уста-та
си Господа Іисуса, и повѣрувашъ въ сърд-
це-то си че Богъ го е въскрѣслъ отъ
10 мъртви-тъ, ще ся спасешь. Защото съъсъ
сърдце вѣрува иѣкой за оправданіе, и съ
11 уста быва исповѣдуваніе за спасеніе. За-
щото казува писаніе-то: "Всякай който
вѣрува въ него, иѣма да ся посрами."
12 Понеже иѣма разлика между Іудеина и
язычника; защото "самъ той е Господъ
на всички, "богатъ къмъ всички којто
13 го призоваватъ. Защото, "Всякай който
призове "име-то Господне ще ся спасе."
14 Какъ проче ще призовѣтъ тогози въ ко-
гото не сж повѣрували? И какъ ще по-
вѣруватъ въ тогози за когото не сж чули?
И какъ ще чујатъ "безъ проповѣдникъ?"
15 И какъ ще проповѣдатъ, ако ся не про-
водятъ? Както е писано: "Колко сж прѣ-
красни нозѣ-тъ на тѣзи којто благовѣс-
твуватъ миръ, на тѣзи којто благовѣсту-
ватъ добро-то." Но всички "не быхъ по-
слушни на благовѣствованіе-то; защото
Ісаія казува: "Господи, кой повѣрува
17 на онова което е чуль отъ насъ?" И тъй
вѣра-та е отъ слушаніе; а слушаніе-то отъ
18 слово-то Божие. Но казува: Твъ не сж
ли чули? Наистинѣ чули сж: "По всич-
ки-такъ земѣ ся разнесе гласть имъ,
уи въ краища-та на вселенинѣ рѣчи-тъ
19 имъ." И пакъ казува: Израиль не ра-
зумѣлъ ли? Най напрѣдъ Моисей казува:
Фазъ ще вы раздранихъ на ревнованіе съ
тѣзи којто не сж народъ, ще вы разярїх-

а Дѣян. 21; 20, 22; 3. Гал. 1;
14, 4; 17. Винкъ Гл. 9; 31.
б Гл. 1; 17, 9; 30.
с Фил. 3; 9.
д Мат. 5; 17. Гал. 3; 24.
е Лев. 18; 5. Неем. 9; 29. Іез.
20; 11, 13, 21. Гал. 3; 12.
ж Втор. 30; 12, 13.
ж Втор. 30; 14.
з Мат. 10; 32. Лук. 12; 8.
и Дѣян. 8; 37.
и Иса. 28; 16, 49; 23. Іер.
17; 7. Гл. 9; 33.
и Дѣян. 15; 9. Гл. 3; 22. Гал.

3; 28.
и Дѣян. 10; 36. Гл. 3; 29. 1
Тим. 2; 5.
и Ефес. 1; 7, 2; 4, 7.
и Іона. 2; 32. Дѣян. 2; 21.
и Дѣян. 9; 14.
о Тит. 1; 3.
и Иса. 52; 7. Наум. 1; 15.
и Гл. 3; 3. Евр. 4; 2.
и Иса. 53; 1. Іона. 12; 38.
и Дѣян. 19; 4. Мат. 24; 14, 28;
19. Мар. 16; 15. Кол. 1; 6, 23.
у Мат. 4; 8. Винкъ 3 Цар. 18; 10.
и Втор. 32; 21. Гл. 11; 11.
и Втор. 32; 21. Гл. 11; 11.

20 съ "несмысленъ народъ. А Исаія дързнува
и казува: "Намѣрихъ мя тѣзи којто не мѧ
търсѣхъ; явенъ быхъ на тѣзи којто не пы-
тахъ за мене. А за Израиля казува: "Цѣль
день простирахъ раже-тѣ си къмъ народъ
којто ся не покорява и противорѣчи.

ГЛАВА 11.

1 И тъй казува: "Отхвѣрлилъ ли е Богъ
свой-тъ народъ? Да не бѫде! защото "и
азъ съмъ Израиланинъ, отъ сѣме-то А-
враамово, отъ племе-то Веніаминово. Не е
отхвѣрлилъ Богъ народъ-тъ си, когото е
"прѣдузналъ. Или не знаете що казува
писаніе-то за Илїѣ? какъ вика къмъ
3 Бога противъ Израиля и казува: "Го-
споди, пророци-тѣ твои избихъ, и олтар-
и тѣ твои раскопахъ; и самъ азъ оста-
нѣхъ, и ищатъ и мой-тъ животъ да зе-
4 лятъ." Но що му отговаря Божественый
отвѣтъ? "Оставила съмъ си седмь ты-
сящи души мжжие којто не сж прѣкло-
5 нили колѣно прѣдъ Баала." Така и въ
сегашно-то време останѣло е иѣщо оста-
6 тъкъ по избрание на благодатъ-тъ. "Ако
ли е по благодатъ, не е вече отъ дѣла-
та; защото инакъ благодатъ-та не быва
вече благодатъ; ако ли отъ дѣла-та, не
е вече благодатъ; защото инакъ дѣло-то
7 не е вече дѣло. И тъй що? "Израиль не
получи това което търсѣше; но избрани-
8 тѣ получихъ, а останѣли тѣ ослѣпихъ,
9 (Както е писано: "Даде имъ Богъ духъ
на нечувствіе, очи да не виждатъ, и уши
9 да не чујатъ,") даже до днесъ. И Давидъ
казува: "Тръпеза-та имъ да бѫде за тѣхъ
примка и уловка, и соблазнъ и въздаяніе:
10 "Да помрачѣятъ очи-тѣ имъ за да не ви-
дятъ, и гърбъ-тъ имъ за вънѣжъ сѣрби."
11 И тъй казува: Да ли сж прѣгършили,
12 та да паднатъ? Да не бѫде! Но "чрѣзъ
тѣхно-то паданіе станѣ спасеніе-то въ я-
зычници-тѣ, за да възбуди въ тѣхъ ревно-
13 ваніе. И ако тѣхно-то паданіе е богатство
на свѣтъ-тѣ, и смаливаніе то имъ богат-
ство на язычници-тѣ, колко повече тѣхни-
14 та пълнота? Защото на въсъ язычници-тѣ
говорїж, понеже "съмъ апостоль на языч-
ници-тѣ, моїжъ службъ славижъ: Дано
бы да възбуди ревнованіе въ тѣзи којто
сж моя плъть, "и да спаси иѣкои отъ
15 тѣхъ. Защото ако тѣхно-то отхвѣрляніе

и Тит. 3; 3.
и Иса. 63; 1. Гл. 9; 30.
и Иса. 65; 2.

и Иса. 29; 10.
и Втор. 29; 4. Иса. 6; 9. Іер. 5;
21. Іез. 12; 2. Мат. 13; 14.
Іона. 12; 40. Дѣян. 28; 26, 27.
и Псал. 69; 22.
и Псал. 69; 23.
и Дѣян. 13; 46, 18; 6, 22; 18,
21, 28; 24, 28. Гл. 10; 19.
и Дѣян. 9; 15, 13; 2, 22; 21.
Гл. 15; 16. Гал. 1; 16; 2; 2,
7, 8, 9. Ефес. 3; 8. Тим.
2; 7, 2. Тим. 1; 11.
и 1 Кор. 7; 16, 9; 22, 1 Тим.
4; 16. Іак. 5; 20.